

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

18 decembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Ion Guzun, Iurie Bejenaru,
Maria Ghervas,

a judecat în ședința de judecată, fără citarea părților la proces, recursurile ordinare, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, și de avocatul Ion Dodon, în numele inculpatului

*Cîșlari Nichita XXXXX, născut la
XX XXXXXX XXXX, originar și locuitor al
XXXXXX, XXXXXX, XXX, cetățean al R. Moldova,
fără antecedente penale.*

*Termenul de examinare,
instanța de fond: 10.10.2014 – 21.03.2017,
instanța de apel: 10.05.2017 – 11.10.2017,
instanța de recurs: 06.08.2018 – 18.12.2018.*

Asupra recursurilor menționate, Colegiul penal lărgit,

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău din 21 martie 2017, Cîșlari Nichita a fost achitat de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (3), (4), 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, pe motiv ***că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.***

Cîșlari Nichita a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), 322 alin. (1) Cod penal, procesul penal fiind încetat, cu liberarea de răspundere penală în legătură cu expirarea termenului prescripției tragerii la răspundere penală.

2. Instanța a constatat că inculpatul Cîșlari N. *se învinuiește* că împreună cu Costanda V., în privința cărui cauza penală a fost disjunsă în cadrul urmăririi penale, cu intenție directă, de comun acord, s-au organizat pentru a transmite fraudulos pe teritoriul Penitenciarului nr. 13, str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, substanțe narcotice în proporții deosebit de mari, în scop de înstrăinare.

Pentru realizarea intențiilor sale criminale, Cîșlari N., la 24 iunie 2014, aflându-se în Penitenciarul nr. 13, în celula nr. 15, împreună cu deținutul Șoilița V., cunoscând despre faptul că ultimul urma să primească un colet cu produse alimentare de la concubina Herghelegiu T., a convins-o prin telefon să primească de la Costanda V. un pachet cu diferite produse, fără a-i comunica despre faptul că ultimul îi va transmite, de fapt, în mod camuflat, într-un burete pentru cremă de încălțăminte, substanțe narcotice.

Pentru realizarea scopului propus, la 25 iunie 2014, Costanda V. a camuflat într-un burete pentru cremă de încălțăminte de marca „Silver”, substanțe narcotice pe care, împreună cu alte produse, le-a transmis lui Herghelegiu T. pe bd. Dacia, mun. Chișinău, iar la 26 iunie 2014 ultima, a transmis coletul cu produse în care se aflau substanțe narcotice în camera de primire a coletelor din Penitenciarul nr. 13, str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău și care urmau să ajungă la deținutul Cîșlari N.

Potrivit Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 79 din 23.01.2006, privind aprobarea listei substanțelor narcotice, psihotrope și a plantelor care conțin astfel de substanțe depistate în trafic ilicit precum și cantitățile acestora, cantitatea de 2,06 gr. de marihuană constituie proporții mari.

Conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr. 1088 din 23.01.2006 Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora supuse controlului, marihuana este inclusă în „Tabelul nr. 1 Substanțele narcotice și substanțele psihotrope neutilizate în scopuri medicale. Lista nr. 1 Substanțele narcotice”.

Acțiunile inculpatului au fost încadrate de organul de urmărire penală în baza art. 42 alin. (3), (4), art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau a analogilor lor în scop de înstrăinare.

Totodată, instanța *a constatat* că inculpatul Cîșlari N., fiind deținut în Penitenciarul nr. 13, str. Bernardazzi nr. 3, mun. Chișinău, *a organizat* prin intermediul lui Constanda V., *transmiterea în Penitenciarul nr. 13 a unui colet*, în care cunoștea cu certitudine că, în afară de produse alimentare, *se mai aflau substanțe narcotice*.

Astfel, la 25 iunie 2014, Costanda V. a camuflat într-un burete pentru cremă de încălțăminte de marca „Silver” substanțe narcotice pe care, împreună cu alte produse, le-a transmis lui Herghelegiu T., pe bd. Dacia, mun. Chișinău.

Ulterior, la 26 iunie 2014, în jurul orelor 11.45, Herghelegiu T., aflându-se în Penitenciarul nr. 13, str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, în camera de primire a coletelor, în coletul cu produse alimentare, în cadrul controlului efectuat de către supraveghetorii Secției Regim și Securitate, într-un burete pentru cremă de încălțăminte de marca „Silver”, s-a depistat și ridicat o substanță de proveniență vegetală care, conform raportului de expertiză nr. 6537 din 29.07.2014, reprezintă

marihuană, în cantitate de 2,06 gr., care se atribuie la substanțele narcotice neutilizate în scopuri medicale și care urmau să fie transmise deținutului Penitenciarului nr. 13 Chișinău, Cîșlari N.

Instanța a reținut că ***vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii*** prevăzute la art. 42 alin. (3), (4), art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, ca circulația ilegală a substanțelor narcotice, psihotrope sau analogilor lor în scop de înstrăinare ***nu s-a demonstrat***, acesta urmând a fi achitat pe motiv că ***nu s-a constatat existența faptei infracționale***, totodată, fiind dovedită vinovăția lui de săvârșire a infracțiunii prevăzută la art. 42 alin. (3), (4), 322 alin. (1) Cod penal, ca încercarea de a transmite, prin orice mijloace, persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor.

Deci, ***în acțiunile inculpatului nu s-a constatat existența faptei*** prevăzută la art. 42 alin. (3), (4), art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal or, martorii audiați ***nu au declarat că inculpatul a săvârșit fapta incriminată***, iar ***din probele administrate nu rezultă vinovăția lui în comiterea infracțiunii***.

Totodată, inculpatul ***nu poate fi supus răspunderii penale pentru săvârșirea infracțiunii*** prevăzută la art. 42 alin. (3), (4), 322 alin. (1) Cod penal, deoarece fapta a fost comisă pe 26.06.2014, iar la momentul pronunțării sentinței a expirat termenul de prescripție pentru tragerea la răspundere penală.

3. Procurorul în Procuratura mun. Chișinău, Oficiul Centru, Victor Poiată, a declarat apel, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie condamnat în baza art. 42 alin. (3), (4), art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal la 6 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate în domeniul circulației substanțelor narcotice pe un termen de 5 ani.

Apelantul a invocat că instanța de fond neîntemeiat a achitat inculpatul de sub învinuirea săvârșirii infracțiunii prevăzută la art. 42 alin. (3), (4), art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal or, vinovăția lui în săvârșirea infracțiunii incriminate a fost demonstrată prin probele administrate.

3.1. A declarat apel și avocatul Ion Dodon, solicitând casarea parțială a sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat pe art. 42 alin. (3), (4), 322 alin. (1) Cod penal.

Apelantul a indicat că acuzarea nu a prezentat probe admisibile, pertinente și concludente care să demonstreze săvârșirea de către inculpat a faptei incriminate.

4. Potrivit deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, apelul avocatului a fost respins ca nefondat.

Apelul procurorului a fost admis, casată sentința parțial și pronunțată o nouă hotărâre.

Procesul penal în privința lui Cîșlari Nichita pe art. 322 alin. (1) Cod penal ***a fost încetat, cu liberarea de răspundere penală*** în temeiul art. 60 Cod penal, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel a constatat că Cîșlari N., fiind deținut în Penitenciarul nr. 13, str. Bernardazzi nr. 3, mun. Chișinău, ***a organizat transmiterea în Penitenciarul nr. 13 a unui colet, în care cunoștea cu certitudine că***, în afară de

produse alimentare, *se mai aflau substanțe narcotice* în următoarele circumstanțe: la 25 iunie 2014, Costanda V. a transmis lui Herghelegiu T., pe bd. Dacia, mun. Chișinău, pachete de țigări și un burete pentru cremă de încălțăminte de marca „Silver”, la rugămintea concubinului Șoiliță V., pentru ca aceasta să le transmită lui Cîșlari N. A doua zi, la 26 iunie 2014, orele 11.45, Herghelegiu T., aflându-se la Penitenciarul nr. 13, str. Bernardazzi 3, mun. Chișinău, în camera de primire a coletelor, în coletul cu produse alimentare, în cadrul controlului efectuat de către supraveghetorii Secției Regim și Securitate, într-un burete pentru cremă de încălțăminte de marca „Silver”, s-a depistat și ridicat o substanță de proveniență vegetală care, conform raportului de expertiză nr. 6537 din 29.07.2014, reprezintă marihuană, în cantitate de 2,06 gr., care se atribuie la substanțele narcotice neutilizate în scopuri medicale și care urmau să fie transmise deținutului Penitenciarului nr. 13 - Chișinău, Cîșlari N.

Instanța a statuat că, cu referire la învinuirea înaintată inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), 322 alin. (1) Cod penal, în baza probelor administrate, se atestă că *nu a fost dovedit faptul că acesta a acționat în calitate de organizator și instigator* la încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor.

Astfel, acțiunile inculpatului urmează a fi încadrate în baza art. 322 alin. (1) Cod penal, ca încercarea de a transmite prin orice mijloace persoanelor deținute în penitenciare a drogurilor, săvârșită în cantități mari.

Or, *din învinuirea adusă inculpatului urmează a fi exclusă comiterea infracțiunii în calitate de organizator și instigator*, conform art. 42 alin. (3), (4) Cod penal, fiind constatat faptul că *acesta este subiectul unic la comiterea infracțiunii* prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal.

În același timp, fiind stabilit că inculpatul a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 322 alin. (1) Cod penal la data de 26.06.2014, iar de la ziua săvârșirii infracțiunii a expirat termenul de 2 ani, în conformitate cu art. 60 alin. (1) lit. a) Cod penal, a expirat termenul de tragere la răspundere penală, din care motive, procesul penal urmează a fi încetat, cu liberarea de răspundere penală a inculpatului, în legătură cu expirarea termenului de prescripție de tragere la răspundere penală.

Totodată, *soluția* instanței de fond privind achitarea inculpatului pe art. 42 alin. (3), (4), art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal din motiv *că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii este corectă* și urmează a fi menținută.

Mai mult, *norma penală reglementată la art. 322 Cod penal reprezintă o normă specială în raport cu art. 217¹ Cod penal*. Or, transmiterea tăinuită de la control, prin orice mijloace, persoanelor deținute în penitenciare a substanțelor narcotice sau psihotrope ori a analogilor acestora este nu altceva decât un caz particular de transportare și/sau înstrăinare ilegală de substanțe narcotice sau psihotrope ori analogi ale acestora. Dar aceasta nu înseamnă că dacă transmiterea tăinuită de la control sau încercarea de a transmite, prin orice mijloace, persoanelor deținute în penitenciare a substanțelor narcotice sau psihotrope ori a analogilor acestora nu este săvârșită *în mod sistematic* sau în proporții mari, atunci trebuie aplicate prevederile art. 217¹ Cod penal.

5. Procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, a declarat recurs ordinar, solicitând casarea acestei decizii și dispunerea rejudecării cauzei în aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Recurentul a invocat că la motivarea soluției de respingere a apelului acuzării, instanța de apel a indicat că *norma penală reglementată de art. 322 Cod penal reprezintă o normă specială în raport cu art. 217¹ Cod penal*.

Deci, din învinuirea înaintată inculpatului în calitate de organizator și instigator, rezultă că în cazul dat nu există o concurență a normelor penale, însă este prezent un concurs de infracțiuni.

Pe lângă aceasta, la respingerea apelului acuzării pe episodul dat, instanța a omis că inculpatul a fost achitat din motiv că nu există fapta infracțiunii.

Prin urmare, instanța de apel invocând faptul existenței concurenței normelor penale, a admis o eroare or, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii prin care a fost menținută sentința de achitare a inculpatului pe motiv că nu există faptul infracțiunii.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

5.1. A declarat recurs ordinar și avocatul Ion Dodon, solicitând casarea parțială a hotărârilor adoptate și pronunțarea unei noi hotărâri prin care inculpatul să fie achitat pe art. 322 Cod penal.

Recurentul a indicat că deoarece lipsește un raport de expertiză judiciară valabil care să constate că substanța care s-a încercat a fi transmisă constituie droguri, se exclude și săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 322 Cod penal.

Mai mult, nu a fost probat nici faptul transmiterii sau încercării de a transmite substanțe interzise de către inculpat, iar persoana care a încercat să transmită aceste substanțe în penitenciar nu-l cunoștea pe acesta, coletul fiind destinat altui deținut.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală - hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

6. Judecând recursurile ordinare pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acestea urmează a fi admise din următoarele considerente.

Potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, când motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii.

Instanța de recurs doar verifică dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

Sub acest aspect, Colegiul penal lărgit atestă că instanțele de fond și de apel au comis următoarele erori de drept.

În primul rând, potrivit art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, sentința instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată. Conform art. 385 alin. (1) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, la adoptarea sentinței, instanța de judecată soluționează chestiunile dacă a avut loc fapta de săvârșirea căreia este învinuit inculpatul, dacă această faptă a fost săvârșită de inculpat. Potrivit art. 101 alin. (1) și (4) Cod de procedură penală, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor. Instanța de judecată este obligată să motiveze în hotărâre admisibilitatea sau inadmisibilitatea tuturor probelor administrate. În corespundere cu art. 394 alin. (3) pct. 2), alin. (4) Cod de procedură penală, partea descriptivă a sentinței de achitare trebuie să cuprindă enunțarea temeiurilor pentru achitarea inculpatului, nefiind admisă introducerea în sentința de achitare a unor formulări ce ar pune la îndoială nevinovăția celui achitat.

În corespundere cu jurisprudența națională, sentința trebuie să corespundă atât după formă, cât și după conținut cerințelor art. 384-397 Cod de procedură penală. Sentința se expune în mod consecvent, astfel ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte (*Hotărârea Plenului CSJ nr. 22 din 12.12.2005 privind sentința judecătorească, pct. 3., 39., 41.*).

În pofida acestor prescripții legale, potrivit descriptivului și dispozitivului sentinței, instanța de fond (*pct. 1., 2. din decizie*):

a) a constatat în descriptiv diverse motive de achitare, cum ar fi că: **„vina inculpatului în săvârșirea infracțiunii nu s-a demonstrat..., acesta urmând a fi achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracționale..., în acțiunile inculpatului nu s-a constatat existența faptei** prevăzută la art. 42 alin. (3), (4), art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal or, martorii audiați **nu au declarat că inculpatul a săvârșit fapta incriminată, iar din probele administrate nu rezultă vinovăția lui în comiterea infracțiunii”**.

Totodată, în dispozitiv a dispus divergent că inculpatul este achitat de sub învinuirea comiterii infracțiunilor prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal din motiv că: **„nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”**;

b) a constatat ca fiind dovedită fapta inculpatului privind organizarea și comiterea infracțiunii prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), 322 alin. (1) Cod penal, indicând că acesta: **„fiind deținut în Penitenciarul nr. 13, str. Bernardazzi nr. 3, mun. Chișinău, a organizat prin intermediul lui Constanda V., transmiterea în Penitenciarul nr. 13 a unui colet, în care cunoștea cu certitudine că, în afară de produse alimentare, se mai aflau substanțe narcotice”**.

Prin urmare, a constatat existența circulației ilegale a substanțelor narcotice, în scop de înstrăinare, în acțiunile inculpatului, dar s-a contrazis achitându-l pe motiv că: **„nu s-a constatat existența faptei infracțiunii”** prevăzute de art. 42 alin. (3), (4), 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal;

c) a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei,

iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acușării.

Astfel, prima instanță nu a judecat fondul cauzei în conformitate cu rigorile prevăzute de lege și a adoptat o hotărâre care nu cuprinde motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii.

În al doilea rând, conform art. 414 alin. (1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală. Potrivit art. 419 Cod de procedură penală, rejudecarea cauzei de către instanța de apel se desfășoară potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, care se aplică în mod corespunzător. Conform art. 60 alin. (1) Cod penal, persoana se liberează de răspundere penală dacă din ziua **săvârșirii infracțiunii** a expirat termenul de prescripție. În corespundere cu art. 8 alin. (1) Cod de procedură penală, persoana acuzată de săvârșirea unei infracțiuni este prezumată nevinovată atâta timp cât vinovăția sa **nu-i va fi dovedită**, în modul prevăzut de prezentul cod **și nu va fi constatată printr-o hotărâre judecătorească de condamnare** definitivă. Potrivit art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, în cazul expirării termenului de prescripție se adoptă o sentință de condamnare, cu liberarea de pedeapsă. Conform art. 395 alin. (1) pct. 2) și 3) Cod de procedură penală, în dispozitivul sentinței de condamnare trebuie să fie arătate constatarea că inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute de legea penală, categoria și mărimea pedepsei aplicate inculpatului. În caz dacă instanța îl găsește pe inculpat vinovat, dar îl liberează de pedeapsă pe baza prevederilor respective ale Codului penal, ea este datoare să menționeze aceasta în dispozitivul sentinței.

Potrivit jurisprudenței naționale, chestiunile de fapt asupra cărora trebuie să se pronunțe instanța de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată a fost săvârșită ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări, Chestiunile de drept pe care urmează să le soluționeze instanța de apel sunt: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă normele de drept procesual și penal au fost corect aplicate. În cazul în care se constată încălcări ale prevederilor legale referitoare la chestiunile menționate, hotărârea instanței de fond urmează a fi desființată, cu rejudecarea cauzei (*Hotărârea Plenului CSJ a RM din 12.12.2005, nr.22 Cu privire la practica judecării cauzelor penale în ordine de apel*).

Însă, instanța de apel, nu a respectat prescripțiile de drept nominalizate, deoarece, potrivit descriptivului deciziei atacate (*pct. 4. din decizie*):

a) nu a reacționat în modul prevăzut de lege asupra erorilor de drept comise de instanța de fond și, repetându-le întocmai, nu a desființat sentința de achitare a inculpatului de sub săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 42 alin. (3), (4), art. 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, cu rejudecarea cauzei potrivit regulilor generale pentru examinarea cauzelor în primă instanță, menținând o sentință nemotivată și neîntemeiată legal în această parte;

b) inițial a constatat ca fiind dovedită fapta inculpatului pe art. 322 alin. (1) Cod penal, indicând că el: *„fiind deținut în Penitenciarul nr. 13, str. Bernardazzi*

nr. 3, mun. Chișinău, a organizat transmiterea în Penitenciarul nr. 13 a unui colet, în care cunoștea cu certitudine că, în afară de produse alimentare, se mai aflau substanțe narcotice”, apoi, în mod divergent, a conchis că: „**nu a fost dovedit faptul că acesta a acționat în calitate de organizator și instigator..., din învinuirea adusă inculpatului urmează a fi exclusă comiterea infracțiunii în calitate de organizator și instigator, conform art. 42 alin. (3), (4) Cod penal, fiind constatat faptul că acesta este subiectul unic la comiterea infracțiunii**”.

Mai mult, concluzionând că: „...**norma penală reglementată la art. 322 Cod penal reprezintă o normă specială în raport cu art. 217¹ Cod penal...**”, deci invocând existența concurenței normelor penale vizate, s-a contrazis dispunând menținerea sentinței în partea privind achitarea inculpatului pe art. 42 alin. (3), (4), 217¹ alin. (3) lit. b), c), e), f) Cod penal, din motivul că „**nu s-a constatat existența faptei infracțiunii**”;

b) nu a respectat procedura de aplicare a prevederilor art. 60 Cod penal, privind prescripția tragerii la răspundere penală, or, dispunând: „**Procesul penal** de învinuire a lui Cîșlari Nichita în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 322 alin. (1) Cod penal **încetează și se liberează de răspundere penală**”, a omis prevederile art. 389 alin. (4) pct. 3) Cod de procedură penală, că în cazul expirării termenului de prescripție se adoptă o sentință de condamnare, cu liberarea de pedeapsă, lipsind în dispozitiv și constatarea dacă inculpatul este vinovat de săvârșirea infracțiunii menționate;

c) a trecut în revistă dovezile administrate, dar nu a apreciat fiecare probă separat, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, inclusiv cu circumstanțele concrete, de fapt și de drept, invocate în rechizitoriu, și nu a indicat motivele pentru care a respins probele aduse în sprijinul acușării.

Împrejurările expuse atestă în mod lucid că instanțele de fond și de apel nu au judecat cauza penală în condițiile legii, deoarece au adoptat hotărâri care nu cuprind motive legale pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazicând dispozitivul hotărârii, și că recursurile ordinare sunt întemeiate.

Conform art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs casează total hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Dat fiind că încălcările normelor procedurale specificate, comise de către instanțele de fond și de apel, constituie erori de drept prevăzute în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală și care nu pot fi corectate de către instanța de recurs, se impune soluția admiterii recursurilor ordinare, casării totale a deciziei contestate, și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, luând în considerare și că prin Legea nr. 157 din 14.10.2018 a fost modificată dispoziția art. 322 Cod penal, să adopte o hotărâre legală și întemeiată.

7. În conformitate cu art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

admite recursurile ordinare declarate de procurorul în Procuratura de circumscripție Chișinău, Sergiu Brigai, și de avocatul Ion Dodon, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 11 octombrie 2017, în privința inculpatului Cîșlari Nichita XXXX, și dispune rejudecarea cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

Decizia nu este susceptibilă de a fi atacată, pronunțată integral la 17 ianuarie 2019.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Ion Guzun

Iurie Bejenaru

Maria Ghervas